

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 887

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 decembrie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
265.	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Guernsey privind schimbul de informații în domeniul fiscal, semnat la Londra la 12 ianuarie 2011 și în Guernsey la 17 ianuarie 2011	2	
Acord între Guvernul României și Guvernul Guernsey privind schimbul de informații în domeniul fiscal	2–5		
940.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Guernsey privind schimbul de informații în domeniul fiscal, semnat la Londra la 12 ianuarie 2011 și în Guernsey la 17 ianuarie 2011	5	
★			
283.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar	6–8	
961.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar	8	
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
22.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 2/2011 privind instituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru controlul execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008 și 2009	9	
24.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 6/2009 privind aprobarea componenței nominale a Comisiei permanente a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și al senatorilor, organizarea și funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului		9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 1.443 din 3 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) și art. 97 alin. (1) lit. d) raportate la cele ale art. 97 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice		10–11
	Decizia nr. 1.445 din 3 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice		11–12
	Decizia nr. 1.468 din 8 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor		13–14
	Decizia nr. 1.469 din 8 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor		14–16
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
134.	— Decizie pentru eliberarea domnului Radu-Constantin Ragea din funcția de subsecretar de stat la Ministerul Justiției		16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Guernsey privind schimbul de informații
în domeniul fiscal, semnat la Londra la 12 ianuarie 2011
și în Guernsey la 17 ianuarie 2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Guernsey privind schimbul de informații în domeniul fiscal, semnat la Londra la 12 ianuarie 2011 și în Guernsey la 17 ianuarie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 7 decembrie 2011.

Nr. 265.

ACORD**între Guvernul României și Guvernul Guernsey privind schimbul de informații în domeniul fiscal**

Guvernul României și Guvernul Guernsey (denumite în continuare *părțile*),

întrucât este recunoscut faptul că Guvernul Guernsey are dreptul, în baza prevederilor împuternicirii acordate de Regatul Unit la Mării Britanii și Irlandei de Nord, să negocieze, să încheie, să aplice și sub rezerva prevederilor acestui acord să denunțe un acord privind schimbul de informații în domeniul fiscal cu Guvernul României,

întrucât părțile sunt active în efortul lor internațional de luptă împotriva criminalității financiare și de orice altă natură, incluzând combaterea finanțării terorismului,

întrucât părțile doresc să instituie un cadru bilateral care să reglementeze schimbul de informații cu privire la impozite, dorind să faciliteze schimbul de informații cu privire la impozite, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1**Definiții**

1. În acest acord:

a) *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită drepturile suverane și jurisdicția, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional;

b) *Guernsey* înseamnă Guernsey, Alderney și Herm, inclusiv marea teritorială adiacentă acestor insule, în conformitate cu dreptul internațional;

c) *fond sau schemă colectivă de investiții* înseamnă orice vehicul de investiții cumulate, indiferent de forma juridică. Expresia *fond sau schemă publică colectivă de investiții* înseamnă orice fond sau schemă colectivă de investiții în care unitățile, acțiunile sau alte valori ale fondului ori ale schemei pot fi cumpărate, vândute sau răscumpărate cu ușurință de către

public. Unitățile, acțiunile sau alte valori ale fondului ori ale schemei pot fi cumpărate, vândute sau răscumpărate cu ușurință „de către public” atunci când cumpărarea, vânzarea ori răscumpărarea nu este restricționată implicit sau explicit la un grup limitat de investitori;

d) *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca fiind o persoană juridică în scopul impozitării;

e) *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, Ministerul Finanțelor Publice;

(ii) în cazul Guernsey, directorul impozitelor pe venit sau delegatul său;

f) *legislație de drept penal* înseamnă toate prevederile de drept penal care sunt prevăzute astfel în legislația internă, indiferent dacă acestea sunt cuprinse în legislația fiscală, în codul penal sau în alte regulamente;

g) *aspecte fiscale de natură penală* înseamnă aspecte fiscale care implică un comportament intenționat, fie înainte, fie după

intrarea în vigoare a acestui acord, care este supus urmării penale în baza legislației de drept penal a părții solicitante;

h) *informații* înseamnă orice date, declarații, documente sau înregistrări sub orice formă posibilă;

i) *măsuri de obținere a informațiilor* înseamnă legi și proceduri administrative sau judiciare care permit unei părți solicitate să obțină și să furnizeze informațiile solicitate;

j) *național* înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, asocieri de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Guernsey, orice persoană fizică având cetățenie britanică în baza Legii naționalității britanice din 1981, orice persoană juridică înființată sau organizată în baza legislației din Guernsey și orice organizație fără personalitate juridică tratată în scopul impozitării în Guernsey ca fiind o persoană juridică înființată sau organizată în baza legislației din Guernsey;

k) *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieri de persoane;

l) *clasă principală de acțiuni* înseamnă clasa sau clasele de acțiuni reprezentând o majoritate a puterii de vot și a valorii societății;

m) *societate cotată la bursă* înseamnă orice societate a cărei clasă principală de acțiuni este listată la o bursă de valori recunoscută, cu condiția ca acțiunile sale listate să poată fi cumpărate sau vândute cu ușurință de către public. Acțiunile pot fi cumpărate sau vândute „de către public” atunci când cumpărarea sau vânzarea acțiunilor nu este restricționată implicit ori explicit la un grup limitat de investitori;

n) *bursă de valori recunoscută* înseamnă orice bursă de valori asupra căreia convin autoritățile competente ale părților;

o) *parte solicitată* înseamnă partea căreia îi sunt solicitate sau care a furnizat informații ca răspuns la o solicitare;

p) *parte solicitantă* înseamnă partea care solicită sau care a obținut informații de la partea solicitată;

q) *impozit* înseamnă orice impozit pentru care se aplică acordul.

2. În ceea ce privește aplicarea acestui acord în orice moment de către o parte, orice termen care nu este definit în acesta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în cadrul legislației acelei părți, orice înțeles pe care îl are în cadrul legislației fiscale în vigoare în acea parte prevalând asupra înțelesului pe care termenul îl are în cadrul altor legi ale acelei părți.

ARTICOLUL 2

Obiectul și scopul acordului

Părțile își vor acorda asistență prin schimb de informații care sunt considerate ca fiind relevante pentru administrarea și aplicarea legislației interne a părților pentru impozitele acoperite de acest acord, inclusiv informații care sunt considerate ca fiind relevante pentru determinarea, stabilirea și colectarea unor astfel de impozite, recuperarea și executarea titlurilor de creanță sau investigarea aspectelor fiscale ori urmărirea penală a aspectelor fiscale de natură penală. Informațiile vor fi schimbate în conformitate cu prevederile acestui acord și vor fi tratate ca fiind confidențiale în maniera prevăzută la art. 7.

ARTICOLUL 3

Jurisdicția

O parte solicitată nu este obligată să furnizeze informații care nu sunt deținute de autoritățile sale sau care nu se află în

posesia ori care nu pot fi obținute de persoane aflate în jurisdicția sa teritorială.

ARTICOLUL 4

Impozite vizate

1. Impozitele care fac obiectul acestui acord sunt:

a) în România:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul pe profit.

b) în Guernsey:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul pe profitul din locuințe.

2. Acest acord se va aplica de asemenea oricăror impozite identice stabilite după data semnării acordului, în plus ori în locul impozitelor existente sau oricăror impozite în esență similare, în măsura în care părțile convin acest lucru. În plus, impozitele vizate pot fi extinse sau modificate de comun acord de către părți sub forma unui schimb de scrisori. Autoritățile competente ale fiecărei părți le vor informa pe celelalte asupra oricăror modificări importante aduse legislației și impozitării și măsurilor aferente de obținere a informațiilor care pot afecta obligațiile acelei părți ce decurg din acest acord.

ARTICOLUL 5

Schimbul de informații la cerere

1. Autoritatea competentă a părții solicitate va furniza la cerere informații în scopul prevederilor art. 2. Astfel de informații vor fi schimbate indiferent dacă partea solicitată are nevoie de astfel de informații pentru propriile sale scopuri fiscale sau dacă comportamentul investigat constituie o faptă penală conform legislației părții solicitate, atunci când un astfel de comportament a apărut în partea solicitată. Autoritatea competentă a părții solicitante va solicita informații în baza acestui articol numai atunci când aceasta nu poate să obțină informațiile solicitate prin alte mijloace pe teritoriul său, cu excepția situației în care recurgerea la astfel de mijloace ar da naștere unei dificultăți majore.

2. Atunci când informațiile aflate în posesia autorității competente a părții solicitate nu sunt suficiente pentru a-i permite acesteia să răspundă solicitării de informații, partea solicitată va folosi toate măsurile relevante de obținere a informațiilor care sunt necesare pentru a furniza părții solicitante informațiile solicitate, chiar dacă partea solicitată nu are nevoie de astfel de informații pentru propriile sale scopuri fiscale.

3. Atunci când se solicită în mod expres de către autoritatea competentă a părții solicitante, autoritatea competentă a părții solicitate va furniza informații în baza acestui articol, în măsura în care legislația sa internă îi permite acest lucru, sub formă de depozitii ale martorilor și copii legalizate ale documentelor originale.

4. Fiecare parte se va asigura că are autoritatea, în conformitate cu prevederile art. 2 și în baza limitărilor prevăzute la art. 3, să obțină și să furnizeze la cerere prin intermediul autorității sale competente:

a) informații deținute de bănci, de alte instituții financiare și de orice persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară, inclusiv împuterniciii și mandatarii;

b) (i) informații privind dreptul de proprietate juridic și efectiv asupra societăților, parteneriatelor și a altor persoane, inclusiv informații privind dreptul de proprietate asupra tuturor acestor persoane aflate într-un lanț de deținere a dreptului de proprietate;

(ii) în cazul fondurilor sau schemelor colective de investiții, informații cu privire la acțiuni, unități și alte valori;

- (iii) în cazul trusturilor, informații privind fondatorii, mandatarii, protectorii și beneficiarii;
- (iv) în cazul fundațiilor, informații cu privire la fondatori, membrii consiliului fundației și beneficiari.

Independent de prevederile subparagrafului b) al acestui paragraf, acest acord nu stabilește în sarcina unei părți obligația de a obține sau de a furniza informații privind dreptul de proprietate cu privire la societățile cotate la bursă sau fondurile ori schemele publice colective de investiții, cu excepția cazului în care astfel de informații pot fi obținute fără a da naștere unor dificultăți majore.

5. Orice solicitare de informații va fi formulată cu cât mai multe detalii disponibile și va menționa:

- a) identitatea persoanei aflate sub examinare sau investigare;
- b) perioada pentru care se solicită informațiile;
- c) natura informațiilor solicitate și forma în care partea solicitantă ar prefera să le obțină;
- d) scopul fiscal pentru care sunt solicitate informațiile;
- e) motivele care au condus la presupunerea că informațiile solicitate sunt considerate ca fiind relevante pentru administrarea și aplicarea legislației fiscale a părții solicitante, cu privire la persoana identificată la subparagraful a) al acestui paragraf;
- f) motivele care au condus la presupunerea că informațiile solicitate sunt prezente în partea solicitată sau că acestea se află în posesia ori pot fi obținute de o persoană din jurisdicția părții solicitate;

g) în măsura în care sunt cunoscute, numele și adresa oricărei persoane care se presupune că se află în posesia sau care poate obține informațiile solicitate;

h) o declarație din care să rezulte că solicitarea este conformă legislației și practicii administrative a părții solicitante, iar dacă informațiile solicitate s-ar fi aflat în jurisdicția părții solicitante atunci autoritatea competentă a părții solicitante ar fi fost în măsură să obțină informațiile în baza legislației părții solicitante sau în cadrul practicii administrative normale și că aceasta este conformă cu acest acord;

i) o declarație din care să rezulte că partea solicitantă a urmat toate căile posibile de obținere a informațiilor de pe teritoriul său, cu excepția celor care ar fi dat naștere unor dificultăți majore.

6. Autoritatea competentă a părții solicitate va confirma primirea solicitării către autoritatea competentă a părții solicitante și va înainta informațiile solicitate părții solicitante cât mai curând posibil.

ARTICOLUL 6

Posibilitatea de a refuza o solicitare

1. Autoritatea competentă a părții solicitate poate refuza sprijinul:

- a) atunci când solicitarea nu este făcută în conformitate cu acest acord;
- b) atunci când partea solicitantă nu a utilizat toate mijloacele disponibile pe teritoriul său în vederea obținerii informațiilor, cu excepția situației în care recurgerea la astfel de mijloace ar da naștere unei dificultăți majore; sau
- c) atunci când dezvăluirea informațiilor solicitate ar fi contrară ordinii publice.

2. Partea solicitată nu va fi obligată să obțină sau să furnizeze informații care nu ar putea fi obținute de partea solicitantă în baza propriei sale legislații în scopul administrării ori aplicării legislației fiscale proprii sau în cadrul practicii administrative normale, dacă informațiile solicitate s-ar afla în jurisdicția părții solicitante.

3. Acest acord nu va fi interpretat ca impunând unei părți obligația de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu

de fabricație. Cu toate acestea, informațiile de tipul celor prevăzute la art. 5 paragraful 4 nu vor fi tratate ca fiind un secret sau un procedeu de fabricație doar pentru faptul că acestea îndeplinesc criteriile prevăzute la acel paragraf.

4. Prevederile acestui acord nu vor fi interpretate ca impunând unei părți solicitate obligația de a obține sau de a furniza informații în legătură cu comunicații între juriști, avocați, consultanți sau alți reprezentanți legali recunoscuți în această calitate și clienții acestora, în măsura în care comunicațiile sunt considerate ca fiind confidențiale și protejate de la a fi dezvăluite în baza legislației părții solicitate.

5. O solicitare de informații nu va putea fi refuzată pe motiv că titlul de creație care a dat naștere solicitării este contestat.

6. Partea solicitată poate refuza o solicitare de informații dacă informațiile sunt solicitate de partea solicitantă în scopul administrării ori aplicării unei prevederi din legislația fiscală a părții solicitante sau orice cerere legată de aceasta prin care se face discriminare între un național al părții solicitate și un național al părții solicitante aflați în aceleași circumstanțe.

ARTICOLUL 7

Confidențialitatea

1. Toate informațiile furnizate și obținute de autoritățile competente ale părților vor fi tratate ca fiind confidențiale.

2. Astfel de informații vor fi dezvăluite numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) care au legătură cu scopurile menționate la art. 2 și vor fi folosite de astfel de persoane sau autorități numai în aceste scopuri, inclusiv pentru soluționarea oricărei contestații. Pentru aceste scopuri, informațiile pot fi dezvăluite în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

3. Astfel de informații pot fi folosite în alte scopuri decât cele menționate la art. 2 numai cu consimțământul scris al autorității competente a părții solicitate.

4. Informațiile furnizate unei părți solicitante în baza acestui acord nu pot fi dezvăluite niciunei alte jurisdicții.

ARTICOLUL 8

Costuri

Incidența costurilor ocazionate de acordarea asistenței va fi stabilită de autoritățile competente ale părților.

ARTICOLUL 9

Legislația necesară implementării

Părțile vor adopta orice legislație care este necesară pentru respectarea și aplicarea termenilor acestui acord.

ARTICOLUL 10

Limba

Solicitările de asistență și răspunsurile la acestea vor fi redactate în limba engleză.

ARTICOLUL 11

Procedura amiabilă

1. Atunci când intervin dificultăți sau dubii între părți cu privire la implementarea sau interpretarea acestui acord, autoritățile competente se vor strădui să rezolve situația pe calea unei înțelegeri amiabile.

2. Autoritățile competente ale părților pot comunica direct între ele în scopul implementării acestui acord, precum și pentru rezolvarea situațiilor prevăzute la paragraful 1 al acestui articol.

3. Părțile pot să stabilească de asemenea alte forme de soluționare a litigiilor dacă este necesar acest lucru.

ARTICOLUL 12

Procedura de asistență reciprocă

Dacă ambele autorități competente ale părților consideră necesar, acestea pot conveni să facă schimb de asistență tehnică, să dezvolte tehnici noi de control, să identifice domenii noi de eludare a legii și să studieze în comun aceste domenii.

ARTICOLUL 13

Intrarea în vigoare

1. Părțile se vor informa reciproc, în scris, asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a acestui acord.

2. Acest acord va intra în vigoare după 30 de zile de la primirea ultimei notificări și va produce efecte:

a) cu privire la aspectele fiscale de natură penală, de la data intrării în vigoare; și

b) cu privire la toate celelalte aspecte descrise în art. 2, de la data intrării în vigoare, însă numai pentru perioadele fiscale

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat acest acord.

Semnat la Londra la 12 ianuarie 2011 și în Guernsey la 17 ianuarie 2011, în două exemplare originale în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,

Ion Jinga,

ambasadorul României în Regatul Unit al Marii Britanii
și Irlandei de Nord

Pentru Guvernul Guernsey,

Lyndon Trott,

prim-ministru

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Guernsey
privind schimbul de informații în domeniul fiscal,
semnat la Londra la 12 ianuarie 2011 și în Guernsey
la 17 ianuarie 2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Guernsey privind schimbul de informații în domeniul fiscal, semnat la Londra la 12 ianuarie 2011 și în Guernsey la 17 ianuarie 2011, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 6 decembrie 2011.

Nr. 940.

★

începând cu sau după acea dată ori, atunci când nu există o perioadă fiscală, pentru toate sarcinile fiscale apărute la sau după acea dată.

ARTICOLUL 14

Denunțarea

1. Acest acord va rămâne în vigoare până la denunțarea sa de oricare dintre părți.

2. Fiecare parte poate denunța acordul prin transmiterea unei note de denunțare, în scris, pe căi corespunzătoare.

3. O astfel de denunțare va deveni efectivă în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii notei de denunțare de către cealaltă parte. Toate solicitările primite până la data efectivă a denunțării vor fi soluționate în conformitate cu prevederile acestui acord.

4. Dacă acest acord este denunțat, părțile vor fi obligate să respecte prevederile art. 7 cu privire la orice informații obținute în baza acestui acord.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80 din 8 septembrie 2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul ordonanței de urgență se modifică și va avea următorul cuprins:**

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență
a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor
măsuri financiare în domeniul bugetar,
precum și pentru instituirea altor măsuri financiare
în domeniul bugetar”**

2. **După articolul unic, care devine articolul I, se introduce un nou articol, articolul II, cu următorul cuprins:**

„Art. II. — Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1. — (1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.

(2) În anul 2012, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(4) Începând cu luna ianuarie 2012, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile Legii nr. 63/2011.

(5) În anul 2012, prevederile art. 12 din anexa nr. II, cap. I lit. B — Reglementări specifice personalului didactic din învățământ, la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, nu se aplică.

Art. 2. — În anul 2012, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași

instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.

Art. 3. — Prevederile art. 1 și 2 se aplică în mod corespunzător și personalului ale cărui raporturi de muncă sau servicii au fost suspendate în condițiile legii și și-a reluat activitatea în anul 2012.

Art. 4. — (1) Valoarea de referință se menține și în anul 2012 la 600 lei.

(2) În anul 2012 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și din cele aflate în coordonarea primului-ministru și cele aflate sub controlul Parlamentului, ale căror contracte colective de muncă își încetează valabilitatea în anul 2012, salariile se stabilesc potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, fără a depăși nivelul din luna decembrie 2011.

Art. 5. — În anul 2012, pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, indemnizațiile, compensațiile, sporurile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare se stabilesc în raport cu nivelul bazei de calcul al acestora utilizate pentru luna decembrie 2011.

Art. 6. — (1) În anul 2012, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea sus-menționată, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.

(2) În anul 2012, prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător personalului de conducere, precum și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție».

(3) Personalul care, în cursul anului 2012, desfășoară activități noi care presupun, potrivit Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, acordarea unor clase de salarizare succesive celei deținute pentru funcția respectivă beneficiază

de o majorare a salariului de bază, respectiv a soldei/salariului de funcție, corespunzător numărului de clase de salarizare suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea sus-menționată.

Art. 7. — (1) În anul 2012, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător.

(2) În anul 2012, autoritățile și instituțiile publice, indiferent de modul de finanțare, nu vor acorda premii și prime de vacanță.

Art. 8. — (1) În anul 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d), alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și la art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011.

(2) În anul 2012, pentru personalul încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, pe perioada participării la misiunile specificate la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, alocațiile de hrană se acordă în cuantumul prevăzut pentru luna decembrie 2011.

(3) De cuantumul drepturilor prevăzute la alin. (2) beneficiază și polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care desfășoară misiuni în străinătate în cadrul forțelor de menținere a păcii sub egida ONU, NATO sau a altor organizații internaționale.

Art. 9. — În anul 2012 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

Art. 10. — (1) Începând cu anul 2012, salariile de bază ale personalului din instituțiile și autoritățile publice care beneficia de stimulente în temeiul actelor normative prevăzute la art. I—VIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2011 pentru modificarea unor acte normative în vederea eliminării prevederilor referitoare la acordarea de stimulente pentru personalul din sectorul bugetar se calculează prin includerea în acestea a nivelului mediu lunar al acestor drepturi plătite în anul 2010.

(2) Prin ordin/decizie a ordonatorului principal de credite se stabilesc procedura și criteriile pe baza cărora se stabilesc noile salarii de bază.

(3) Sumele care vor fi incluse în salariile de bază conform alin. (1), în mod cumulativ pe ordonator de credite, la nivelul anului 2012, nu pot depăși nivelul fondului total de stimulente plătite în anul 2010.

(4) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul personalului din cadrul autorităților și instituțiilor publice care beneficiază de prevederile art. 14 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Art. 11. — (1) În anul 2012, indemnizațiile, compensațiile, sporurile, majorările salariilor de bază și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare se stabilesc fără a lua în calcul drepturile incluse în salariul de bază conform prevederilor art. 14 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 10 din prezenta ordonanță de urgență.

(2) În anul 2012, prevederile art. 20 alin. (6) și (7) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, nu se aplică.

Art. 12. — (1) Prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2013.

(2) Sporurile pentru condiții de muncă prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se acordă și personalului nou-încadrat și personalului ale cărui raporturi de muncă sau serviciu au fost suspendate în condițiile legii și care și-au reluat activitatea în anul 2012, numai în măsura în care acesta își desfășoară activitatea în aceleași condiții de muncă cu ale personalului care beneficiază de aceste sporuri din instituția/autoritatea publică respectivă, într-un cuantum egal cu cel stabilit pentru funcțiile similare în plată.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2012, prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător personalului încadrat și personalului care și-a reluat activitatea, în anii 2010 și 2011, cu respectarea art. 6 alin. (4) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.

Art. 13. — (1) Pentru funcționarii publici care se transferă, sunt redistribuiți din corpul funcționarilor publici sau sunt reintegrați în funcție, potrivit legii, în cursul anului 2012, la stabilirea salariului va fi avută în vedere treapta de salarizare deținută anterior.

(2) În cazul funcționarilor publici nou-încadrați sau promovați, nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010.

Art. 14. — În anul 2012, cuantumul indemnizației președintelui Consiliului Național al Persoanelor Vârșnice se stabilește la nivelul din luna decembrie 2011.

Art. 15. — (1) În anul 2012, instituțiile și autoritățile publice centrale și locale, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, cu excepția instituțiilor finanțate integral din venituri proprii, nu acordă tichete de masă personalului din cadrul acestora.

(2) În bugetele pe anul 2012 ale instituțiilor publice centrale și locale, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, nu se prevăd sume pentru acordarea de tichete-cadou și tichete de vacanță personalului din cadrul acestora.

Art. 16. — Termenul prevăzut la art. 193 alin. (2), referitor la prevederile art. 102 alin. (2)—(4), art. 169 alin. (6) și art. 170, din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2013.

Art. 17. — (1) Până la data de 31 decembrie 2012 nu se acordă cupoanele sociale prevăzute la art. 27 alin. (6) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Până la începutul anului școlar 2012—2013 nu se acordă finanțarea de bază pentru elevii din învățământul primar particular acreditat, gimnazial particular acreditat, profesional particular acreditat, liceal particular acreditat, prevăzută la art. 101 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare. Începând cu anul școlar 2012—2013, finanțarea de bază se asigură pentru toți preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul primar, gimnazial, profesional și liceal

de stat, particular sau confesional acreditat, precum și pentru elevii din învățământul postliceal special de stat, conform prevederilor art. 101 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.

Art. 19. — În anul 2012 se acordă reduceri de tarife sau, după caz, gratuități, numai în limita a 3 călătorii dus-întors sau 6 călătorii simple, la facilitățile de transport prevăzute de următoarele acte normative:

a) art. 1, art. 2 alin. (1), (2) și (4), art. 3 alin. (1) și (2), art. 4 alin. (1), (2) și (3), art. 5, art. 8 alin. (1), (2) și (3), art. 9 alin. (1), art. 11 alin. (1) și art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu și în interes personal pe căile ferate române, republicată, cu modificările ulterioare;

b) art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 80 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. — (1) Prevederile art. 21, 22 și 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată prin Legea nr. 227/2009, cu modificările și completările ulterioare, se aplică până la data de 31 decembrie 2012.

(2) În anul 2012, Guvernul poate aproba prin hotărâre ocuparea posturilor vacante din anumite domenii de activitate sau pentru anumite categorii de personal, prin excepție de la prevederile art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009, aprobată prin Legea nr. 227/2009, cu modificările și completările ulterioare, cu condiția încadrării în cheltuielile de personal aprobate.

Art. 21. — Termenul prevăzut la art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2013.

Art. 22. — Termenul prevăzut la art. 361 alin. (3) lit. g) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2013.

Art. 23. — Cheltuielile prevăzute la art. 11 alin. (6), precum și cele aferente reducerilor de tarif de care beneficiază studenții pentru transportul pe calea ferată și cu metroul, prevăzute la art. 205 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, se finanțează prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 14 decembrie 2011.

Nr. 283.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 decembrie 2011.

Nr. 961.

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE**pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 2/2011
privind instituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului
pentru controlul execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008 și 2009**

În temeiul prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 86 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Parlamentului României nr. 2/2011 privind instituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru controlul execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008 și 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 11 martie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:**„HOTĂRĂRE**

privind instituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru controlul execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 și 2010”

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 12 decembrie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 12 decembrie 2011.

Nr. 22.

2. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se instituie Comisia comună specială a Camerei Deputaților și Senatului pentru controlul execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 și 2010, a cărei componență este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Raportul comisiei prevăzute la art. 1, întocmit ca urmare a controlului execuției bugetelor Curții de Conturi pe anii 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 și 2010, va fi prezentat birourilor permanente ale celor două camere ale Parlamentului până la data de 15 februarie 2012.”

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE**pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 6/2009 privind aprobarea componenței nominale a Comisiei permanente a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și al senatorilor, organizarea și funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Componența nominală a Comisiei permanente a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și al senatorilor, organizarea și funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, prevăzută în anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 6/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 102 din 19 februarie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Luminița Iordache, aparținând Grupului parlamentar progresist, este desemnată în calitatea de membru al comisiei în locul domnului deputat Eugen Nicolicea.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 12 decembrie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 12 decembrie 2011.

Nr. 24.

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.443**

din 3 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) și art. 97 alin. (1) lit. d) raportate la cele ale art. 97 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) și art. 97 alin. (1) lit. d) raportate la cele ale art. 97 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Marius Constantin Isac în Dosarul nr. 8.171/303/2010 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.654D/2010.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind partea D.G.P.M.B. — Brigada de Poliție Rutieră, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, sens în care depune note scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.171/303/2010, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) și art. 97 alin. (1) lit. d) raportate la cele ale art. 97 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Marius Constantin Isac, contestator într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională și pretenții, în contradictoriu cu intimatul D.G.P.M.B. — Brigada de Poliție Rutieră.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1), art. 136 alin. (5), art. 120 și art. 53. În acest sens, arată, în esență, că „măsura ridicării autoturismului staționat neregulamentar este o măsură care afectează în mod esențial exercitarea atributelor dreptului de proprietate asupra bunului respectiv.” Consideră că, „în condițiile în care Poliția Rutieră dispune ridicarea autoturismului, iar măsura este dusă la îndeplinire de către autoritatea publică locală sau administratorul drumului public, proprietarul în cauză este pus în situația de a nu ști cu exactitate de la cine să solicite restituirea bunului său: Poliției rutiere [...], sau autorității publice locale [...], care este executantul măsurii dispuse. Or, trebuie observat că [...] între autoritatea publică locală și proprietarul

deposedat nu există niciun raport juridic.” În final, autorul excepției solicită să se constate că dispozițiile de lege criticate „nu se încadrează în limitele și principiile trasate de Legea fundamentală, prin încălcarea principiului constituțional al descentralizării administrative, prin posibilitatea acordată reprezentantului statului de a afecta în mod abuziv și discreționar regimul proprietății private, prin lipsa garanțiilor procesuale acordate proprietarilor pentru apărarea propriului drept, dar și prin posibilitatea acordată reprezentantului statului de a dispune discreționar restrângerea unor drepturi sau libertăți, respectiv afectarea în mod esențial a atributelor dreptului de proprietate privitoare la uzul bunului și lipsirea de beneficiile aduse de acesta.”

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și notele scrise ale acestuia depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 64 alin. (1) și art. 97 alin. (1) lit. d) raportate la cele ale art. 97 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare. Această ordonanță de urgență a fost aprobată prin Legea nr. 49/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 20 martie 2006.

Dispozițiile de lege menționate au următorul cuprins:

— Art. 64 alin. (1): „*Poliția rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă. Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz.*”;

— Art. 97 alin. (1) lit. d) și alin. (6): „(1) În cazurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, polițistul rutier dispune și una dintre următoarele măsuri tehnico-administrative: [...] d) ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar. [...] (6) Procedura aplicării măsurilor tehnico-administrative se stabilește prin regulament.”

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 136 alin. (5) potrivit căruia „*Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice*”, art. 120 privind principiile de bază ale administrației publice locale și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 691 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 16 iunie 2009, a statuat că art. 64 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 reglementează o „măsură tehnico-administrativă menită să asigure desfășurarea circulației pe drumurile publice în condiții de siguranță, prin îndepărtarea de pe spațiul rezervat circulației rutiere a autovehiculelor staționate în acea zonă în pofida regulilor stabilite prin lege privind oprirea și staționarea acestora”.

Curtea a mai constatat că „nu poate reține critica referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată, întrucât dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări rezonabile”. Astfel, „prevederea de lege criticată este tocmai o materializare a acestui drept acordat statelor prin documentul internațional amintit”.

Totodată, Curtea a constatat că „nici măcar nu se pune problema unei privări de proprietate, ci doar a limitării exercitării

a două dintre atributele dreptului de proprietate, și anume posesia și folosința, rămânând neafectată prerogativa dispoziției, care este de esența dreptului de proprietate. Mai mult, această limitare a posesiei și folosinței este doar temporară, încetând de îndată ce proprietarul autovehiculului staționat neregulamentar achită contravaloarea cheltuielilor necesitate de ridicarea, transportul și depozitarea acestuia. De altfel, măsura instituită prin textul de lege criticat reprezintă o sancționare a atitudinii culpabile a conducătorului auto care a nesocotit normele legale referitoare la staționarea vehiculelor”.

În ceea ce privește critica prin raportare la art. 120 din Constituție, se observă că dispozițiile de lege ce constituie obiect al excepției nu au nicio legătură semnificativă cu principiile de bază ale administrației publice locale, statuate prin acest text constituțional. De altfel, nici nu ar putea fi vorba despre neconstituționalitatea textelor de lege atacate, deoarece autoritatea locală nu acționează în vederea executării dispoziției polițistului rutier, ci acționează în temeiul unei hotărâri a consiliului local, procedura de ridicare a vehiculului fiind cea prevăzută de regulamentul stabilit prin aceasta.

În fine, întrucât nu este încălcat niciun drept sau nicio libertate fundamentală invocate în susținerea excepției, dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) și art. 97 alin. (1) lit. d) raportate la cele ale art. 97 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Marius Constantin Isac în Dosarul nr. 8.171/303/2010 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.445

din 3 noiembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Petre Ciprian Dontu în Dosarul nr. 3.245/204/2010 al Judecătoriei Câmpina și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.693D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.245/204/2010, **Judecătoria Câmpina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de reclamantul Petre Ciprian Dontu într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu Inspectoratul Județean de Poliție Prahova.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, stabilind că pentru judecarea plângerii împotriva procesului-verbal de contravenție este competentă judecătoria în a cărei rază teritorială a fost constatată fapta și nu prevăd ca alternativă posibilitatea ca plângerea să poată fi depusă la instanța de judecată în a cărei rază teritorială domiciliază petentul, contravin prevederilor art. 21 din Constituție.

Judecătoria Câmpina apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Petre Ciprian Dontu în Dosarul nr. 3.245/204/2010 al Judecătoriei Câmpina.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta*”.

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat, instituind norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, nu îngrădește accesul liber la justiție al persoanelor interesate și nu contravine dreptului la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție prin care se constată încălcări ale dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării, cu celeritate, a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere. Mai mult, această modalitate de reglementare reprezintă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară, de exemplu, prin Decizia nr. 464 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 mai 2008.

În speță, Curtea reține că autorul excepției solicită modificarea soluției legislative criticate, în sensul reglementării posibilității ca plângerea să poată fi depusă la instanța de judecată în a cărei rază teritorială domiciliază petentul. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, este inadmisibilă, întrucât are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*.”

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.468

din 8 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de George-Dan Florea în Dosarul nr. 1.396/299/2010 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.749D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 1 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.396/299/2010, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de petentul George-Dan Florea într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3), deoarece reglementează forța probantă a procesului-verbal de contravenție, instituind o veritabilă prezumție de adevăr și legalitate a acestui act emis în regim de autoritate publică. Consideră că, deși contravenția este de natură penală, sarcina probei este răsturnată, contravenientul fiind expus abuzului agentului constatat, pe care este obligat să-l înlăture prin probe.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 16: „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatat; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.*

(1) *În cazul contravențiilor cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.*

(2)—(4) *Abrogate.*

În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.

(6) *În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.*

(7) *În momentul încheierii procesului-verbal agentul constatat este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.»*

— Art. 17: „*Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constatat, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii*

acesteia sau a semnăturii agentului constatator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.”;

— Art. 19 alin. (1): „Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face mențiuni despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor, în acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a examinat constituționalitatea aceluiași text de lege, în raport cu aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 96 din 4 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 15 martie 2010, prin care Curtea a respins, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale menționate.

Referitor la susținerea autorului excepției potrivit căreia textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece însuși

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de George-Dan Florea în Dosarul nr. 1.396/299/2010 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.469

din 8 noiembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

contravenientul trebuie să își probeze nevinovăția în fața instanței, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. [...] Instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care le-au fundamentat sunt valabile și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marian Oprea în Dosarul nr. 2.280/236/2010 al Judecătoria Giurgiu — Secția generală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.754D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 12D/2011, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor,

excepție ridicată de Societatea Comercială Madcom D.L.S. Impex din București în Dosarul nr. 1.368/234/2009 al Tribunalului Harghita — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 12D/2011 la Dosarul nr. 4.754D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.280/236/2010, **Judecătoria Giurgiu — Secția generală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de petentul Marian Oprea într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu intimatul Inspectoratul de Poliție al Județului Giurgiu.

Prin Decizia civilă nr. 1.031/R din 23 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.368/234/2009, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de recurentul Societatea Comercială Madcom D.L.S. Impex din București cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Încheierii civile nr. 3 din 25 mai 2010, pronunțată de Judecătoria Gheorghieni într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională, în contradictoriu cu intimatul Ministerul Transporturilor — Autoritatea Rutieră Română — Agenția Harghita.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 53 și art. 73, pe de o parte, prin stabilirea instanței competente care soluționează plângerea contravențională pe criterii ce țin de locul săvârșirii faptei, iar pe de altă parte, prin reglementarea problemelor ce privesc procedura judiciară și contenciosul administrativ printr-o ordonanță de Guvern, iar nu printr-o lege organică.

Instanțele de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin acest text legal sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 73 privind categoriile de legi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 813 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 18 octombrie 2007, Decizia nr. 1.128 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007 și Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, statuând că acestea pun la dispoziția persoanei interesate suficiente mijloace procesuale prin care acesteia îi este garantat accesul liber și efectiv la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil.

Curtea a constatat, cu acele prilejuri, că textul de lege criticat instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

În legătură cu pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 față de prevederile art. 73 din Constituție, Curtea reține că, în cauza de față, este criticată o ordonanță a Guvernului ce reglementează regimul juridic al contravențiilor, procedura aplicabilă fiind una specială, derogatorie de la normele dreptului comun, și nu procedura contenciosului administrativ. De altfel, domeniul contravențional, spre deosebire de contenciosul administrativ, nu se regăsește printre cele strict și limitativ prevăzute de art. 73 alin. (3) din Constituție, în privința cărora legiferarea are loc numai prin lege organică.

În fine, dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere nici art. 53 din Constituție, deoarece acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, în cauza de față, nu s-a constatat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marian Oprea în Dosarul nr. 2.280/236/2010 al Judecătoria Giurgiu — Secția generală și de Societatea Comercială Madcom D.L.S. Impex din București în Dosarul nr. 1.368/234/2009 al Tribunalului Harghita — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREANMagistrat-asistent-șef,
Doina Suliman**DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE**pentru eliberarea domnului Radu-Constantin Ragea
din funcția de subsecretar de stat la Ministerul Justiției**

Având în vedere cererea domnului Radu-Constantin Ragea de eliberare din funcția de subsecretar de stat la Ministerul Justiției,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Radu-Constantin Ragea se eliberează, la cerere, din funcția de subsecretar de stat la Ministerul Justiției.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Ștefan Găti

București, 14 decembrie 2011.
Nr. 134.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

